

INGEZONDEN.

De Redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

IS DE MEDEDEELING VAN DE DOODSOORZAAK VERRAAD?

In het jaarverslag van de Huisartsen-Commissie over 1939 (Bijblad *Ned. Tijdschr. v. Geneeskunde* 14 Sept.) staat op bldz. 438 (ondersten regel) een onvriendelijkheid, die onjuist is bovendien. De mededeeling aan den adviseur van een Levensverzekering-Maatschappij van de doodsoorzaak van een overleden verzekerde wordt daar genoemd verraad, pardon, inlichting. De H.C. blijkt niet te weten, dat nog steeds gelden de bepalingen, vastgesteld op de Algem. Vergadering van onze Maatschappij in 1907 te Tilburg (zie *Artsenboekje* bldz. 78, uitgaaf 1934), dat 1e. de geneesheeren worden vrijgelaten om zulk een verklaring af te geven en 2e. dat het gewenscht is, dat zulk een verklaring in geen geval wordt geweigerd, *als de verzekerde som is uitgekeerd en de verklaring uitsluitend wordt gebruikt voor de medische statistiek.*

Het is te betreuren, dat deze uiting staat in een officieel verslag, omdat zoovele artsen ook dezelfde onjuiste opvatting hebben en zich op dit gebied plegen te gedragen als egels, die dadelijk hun stekels opzetten als zij het minste gerucht hooren.

Nog onvoldoende ziet men in, dat de opgaaf der doodsoorzaak noodig is voor de geneeskundige statistiek der levensverzekering, die op haar beurt weer noodig is, om betrouwbare sterftcijfers te verkrijgen van verzekerden, die ondanks bepaalde afwijkingen, ziekten of kwalen, toch verzekerd zijn. Uitsluitend daardoor is het mogelijk geworden, een billijke premie te berekenen voor personen, die anders niet verzekerd hadden kunnen worden, zoodat nu ook zij en hun gezinnen de zegeningen en de rust van „het verzekerd zijn” deelachtig kunnen worden.

Dit is het voordeel van deze verklaringen; het nadeel, als de opgaaf geschiedt nà uitkeering en *uitsluitend* voor de medische statistiek, is geheel denkbeeldig.

Rotterdam,
30 September 1940.

J. SIEGENBEEK VAN HEUKELOM,
*voorzitter van de Vereeniging van medische
Adviseurs voor Levensverzekering.*

OVER NACHTELIJKE DYSPNOE BIJ HARTLIJDERS EN HAAR BEHANDELING.

Naar aanleiding van het artikel van coll. D. KLINKERT ter behandeling van de nachtelijke dyspnoe wil ik nog noemen morphine of pantopon als injecties van resp. 10 en 20 mG. KLINKERT's therapeutische raadgevingen zijn zeer zeker op te volgen, maar deze zijn meer prophylactisch. De benauwde hartlijder verlangt zoo spoedig mogelijk geholpen te worden en dan is er geen beter middel dan een morphine- of pantoponinspuiting.

Limmen, N.-H., 30 September 1940.

F. VAN OPPEN.

DE ONTDEKKING DER AETHERNARCOSE.

De vraag van CIJFER in het vorige nummer (blz. 3827) heeft mij aanleiding gegeven tot het opslaan van enkele boeken.

In *Biographisches Lexicon hervorragender Aerzte* (2de druk) vond ik, dat NORTON den 30sten September 1846, na proeven op zichzelf, iemand onder aethernarcose een kies had getrokken; den 16den October volgde hierop een operatie onder aethernarcose. Van LONG wordt gezegd, dat hij reeds den 30sten Maart 1842 met aethernarcose heeft geopereerd. Van deze operatie heeft hij echter (volgens *An introduction to the History of Medicine* van FIELDING H. GARRISON) geen schriftelijk gewag gemaakt, zoodat aan hem *niet* te danken is, dat de aether als anaestheticum